

في قوله لا ينفصل عن
 الماهية بل في الماهية التي لا جنس لها
 كما لا جنس لها كما لا جنس لها
 في قوله لا ينفصل عن الماهية بل في الماهية التي لا جنس لها
 كما لا جنس لها كما لا جنس لها

ان الاعراض على الاخر فرادى بل لا دليل الاخر مطابق للواقع بل كسببه عند العمل بالانصاف **والقول** ولكن
 نوع الهمية مجرد **انا نقول** الابهام باليدق بالجزء بل بغير علم مع ان لازم للمشخص لا مقدم عليه
 قد تروى وهو مركب من الجنس والفصل على كلا القولين خلافا لمن جوز تركب الماهية من امرين
 متساويين فان الحد التام عندهم يجوز ان يكون مركبا من امرين متساويين او امرين متساويين
 لا مطلقا بل في الماهية التي لا جنس لها كما لا جنس لها العارية والفضو في العربية والحاصل ان اجزاء
 الماهية لا تكون غير متناهية بل لا اتفاق لافي تصاعد ولا في التنازل فنتهي الى جنس عال وفصل عال
 والجنس العالي والفصل التام فلما يمكن تحديدهما لعدم جنس شيء منهما بل يرسمان هذا على حد
 المتكبرين التركيب الماهية من امرين متساويين ويجوز تحديدهما بالفصلين المتساويين على حد
 المحجوزين والشرعية انهم تفغوا في القضية القائلة بان كل ما له جنس فلن فصل واختلفوا في الحقيقة
 القائلة بان كل ما له فصل فله جنس فالمحجوزون انكروا وجوزوا كون الفصل حمزة عن الاغراب
 المتشابهة في الوجود والمتكرون اعترفوا بها كلية **فان قلت** ان السج صرح بان التحديد بالجنس
 والفصل ناهية في الماهية البسيطة في الخارج لان تحديد الماهية المركبة في الخارج بالاجزاء **والقارة**
 لايها وقد صرح ابو البركات بعد ذلك بان تحديد الماهية من حيث هي على ما يراد بالاجزاء عقلي او
 حارضية وتحديد الماهية من حيث الوجود ما يراد بالاجزاء وعلمها الفاعلية والغائية لدخولها فيها هذا
 الاعتبار **قلت** ان الضمان لا يدخلها في الاجزاء الخارجية وايضا ان كون الفاعل والغاية جزئيين
 فاسد لما صرحوا ان عدم الفاعل والغاية في المركب ليس بعلة تامة لعدم المعول المركب فهذا
 دليل على عدم الدخول عندنا **فان قلت** هل يمكن تجرد في الحد التام معلوما بما مر في **قلت**
 يمكن ذلك لان الاكساب ليس الا بالنسبة الى علم متعلق بمجموع الذاتيات حاصل بواسطة
 الانتفاع الكل من اجزاء المحدود ولا يقال **ان الحد التام** لا يدوان يكون مستمرا على جميع الذاتيات
 فحاقا يلزم التكرار في الاجزاء او يلزم عدم استعماله على الجميع **انا نقول** ان تكرار الاجزاء باطلاقها
 الماهية لافي بيان الاجزاء مع ان ذلك داخل في الحد التام من حيث كونه ملتفتا ومعلوم
 في المحدود مطلقا فلا يكثر وهو المختار والقول بان الاستعمال على الجميع مقيد بما حصل بعد المحدود
 ليس سبي ومن هذا يظهر جواز كونه معلوما بالوجه العرضي بالظرفين الاول والآخر ايضا ان الحد
 التام مساو له في الصدق ومغاير له جالا وتفصيلا وان السببية ليست قائمة بالجميع
 من حيث هو مجموع بل قائمة بكل من اجزاء على معنى المدخلية وتظهر ان ثبوت المحدود مطلقا
 وثبوت من حيث افاة ثبوتها وثبوت من حيث نفسه لا يكتب بالبرهان اما كاستلزامه
 تحصيل الحاصل والدور فيشقق وانته الموقوف وليكن هذا احراما فقد ناه **تم الرسالة**

سئوال الطلبة اودوا المدرسية من عالم فقال سلمكم من نحو مسند انا جيتي فلكم الما مول شافقو ذلك بالقول
 فقال كسفا اس قول الغافل بالاجمعي الحار كسر لفاق وفتح الراء قال واحد منهم هذا من قبيل ان شريف
 او بعد كسر الغاء والفاء فاستحسنه الغافل ونصي حاجتهم فاذا افاذ بما قال جواب قولها

Handwritten scribbles and numbers at the top left of the page.

فصل متساويات فدا رجل من خارج واكملهم حتى صار لا كل منهم متساويا واعطاهما في
مقابلة خمسة ذنان يرفاخذ ذواته اربعة ذنان و اعطى ذنبا را لصاحب لا اثنين ولم يرض
به فترافعا الى القاضي لعدل لفضي كذلك فكيف هذه العدالة القطع الحاصل من قطع
الاثنين خمسة ومن قطع الثلثة تسع فلما اكل كل منهم نفسا على ما قبل من لتساوي في الاكل بقى من ذى
اثنين وقطعة واحدة ككل جسم من خمسة فلذنا واحد ومن ذى ثلثة اربع قطع فلذنا اربعة ذنان
كما حكم الحاكم الخبر رجل عطي واحدا من ابنة عشرة سفار رجل واخر اثنين واخر ثمن فباعوا
ما اخذوا على التساوي في التسعة وحصل لكل منهم عشرة دارهم فكيف هذا باء كل واحد كسبعة
من خمسة بدرهم وفيما وراه السبعة باعوا بكل سفار رجل بثلثة دارهم فحصل هذا البيع ما حصل لكل منهم
رجل تزوج امره وولدت اخوته من رجل واحد في عقد واحد وجاز ذلك في حكم الشرع
كيف يكون ذلك خمسة جارية كانت بين ثلث نفر جاءت بولد فدعوه بثلث نسبة
من الكفاة وكل من هؤلاء الثلثة بنت من امرأة اخرى فاقولوا له الثلثة فيجوز لهذا الابن
ان يزوج امره واخوانه من الائمة المتفرقة والاباء المتفرقة والاباء المتفرقة من شخص
واحد فانه لا قرابة بينهم ولا محرمية من المشكليات رجل قال لامرأته ان لم ترضي بما كولو
تضعتين فيه عشرة اقداح من السلم واكل من ذلك المأكول ولا اجطعم للمرء الا فانك طالق
كيف تضعت حتى لا تقع الطلاق تطلق بسبها في العقد وتضعت ذلك كله حتى تظني وياخذ
خده وتطعه فان المثل لا يوجد طعم مشكليات رجل عم الاخر وخاله كيف ذلك
هذا الرجل اخ من اب واخذت من ام تزوجها منه فاولدها ابنا فزوجها الاخر وخاله وكذلك
ان الرجل امرأة في ثمنه وخالته من المشكليات امرأة اخذت في يوم ثلث مهرين
ثلث ازواج من اثنين مهورين كما مدين من آخر نصف مهر وبقيت خالصة من الازواج كيف
يكون ذلك هذه امرأة طلقت ما تزوجها وبقي حامله فوضعت حملها من سابعها فاخذت
مهرها كمالا وانقضت عدها بوضع حملها فترجعت بزواج آخر فطلعت قبل الدخول بها فاخذت
نصف المهر وليس عليها عدة فترجعت بزواج اخر فانت عنها زوجها فاخذت المهر كاملا فترجعت
اخذت ثلثة مهورين ثلثة ازواج في يوم واحد بقيت خالصة من الازواج من المشكليات
رجل حلف يوما للجمعة ان فرض القبولة اليوم على سبعة عشر ركعة وحلف اخران ففرضا
احد عشر ركعة وحلفا اخران ففرضا خمسة عشر ركعة ولم يجتهد واحد منهم كيف يكون ذلك
احدهم مقيم يجب عليه الجمعة والاخر مسافر ومشكليات زانية وجب لها المهر على من زانها
كيف يكون ذلك بهذه معدة اخبرت بانقضاء ثلثة عدها كما ذمة فترجعت بها شخص
فوطئها ثم تبين انها كاذبة في نقضاء عدها فهي زانية ويجب المهر على هذا الواطئ من المشكليات
ما خالى انما عتقت يدعوك ابى وهو جدك صوته رجل تزوج امرأة وتزوج ابنة امها فولدت
كل منهما ولدا ولذا كان ابن الابن خال الابن الابن وكان ابن الابن وكان اب لابن
جد الابن الابن

ت

Handwritten text in the right margin, partially cut off.

تعبيراً استعارة مكنية عند السلف في مثل انثب المنية اظفارها بغير
 منية في سبع تشبيه ابلدك من غير تفرقة بين نفاع وضراء ومهلك ولما قلنا تشبيه به
 موضوع اولان سبع لفظي مشبهه استعمال ابلدك استعارة مكنية اولدى
 تعبيران تخيلية عند السلف مشبهه بهك ذكر في لفظك ترك ابلدك مشبهه بهك
 ملاهي اولان اظفاري مشبهه اثنان ابله مشبهه به رمز ابلدك استعارة تخيلية
 اولدى تعبيران استعارة مكنية وتخييلية عند السكاكي في المثل المذكور
 منية في سبعة تشبيه ابلدك من غير تفرقة بين نفاع وضراء ومهلك ولما قلنا مشبهى
 مشبهه بهك جنسها ادخال ابلوباد ابلدك ايجي فرد واروي معارف وبرعظم
 معارف مشبهه هي مشبهه اذ اثنان استعمال ابلدك استعارة مكنية اولدى مشبهه به
 اظفاري تخيلية ابلوباد اظفاري تخيلية في اظفار محققه به تشبيه ابلدك اثنان ابله اظفار
 محققه في اظفار تخيلية استعمال ابلدك استعارة في تخيلية اولدى
 مكنية وتخييلية عند الخطيب
 تفرقه منية في سبعة تشبيه مفرق في النفس ابلدك استعارة مكنية اولدى مشبهه بهك
 ملاهي اولان اظفاري مشبهه ده استعمال ابله مشبهه بهه رمز ابلدك استعارة
 تخيلية اولدى

لزيادة التكنيف للكلمة وقوله
 لانها بيان وجه اختصاص الكلمة الى
 الثلاثة

قال ابن الحاجب وهي اسم وفعل وحرف لانها اه هذا تقسيم للكلمة الى هذه الثلث
 وتفرقه بحسب ظاهر العبارة ان الكلمة اما دل على معنى في نفسها او ليس بدال
 عليه وكل ما ليس بدال عليه حرف فينتج ان الكلمة اما دل على معنى في نفسها او حرف
 ثم نضم هذه الثلثة كبرى ونقول وكل دل على معنى في نفسها اما مقترن في
 الفهم باحد الاثمنة او ليس بمقترن فيه به فينتج ان الكلمة اما حرف او مقترن
 فيه به او ليس بمقترن ثم نضم الى هذه الثلثة كبرى اخرى بان نقول وكل مقترن
 فيه به فعل وكل ما ليس بمقترن فيه به اسم فينتج ان الكلمة اما حرف واما
 فعل واما اسم ولان نقول للكلمة اما دل على معنى في نفسها او ليس بدال
 عليه وكل ما ليس عليه حرف وكل دل على الفهم باحد الاثمنة التثنية
 في الفهم وليس بمقترن به فيه وكل ما ليس بمقترن به فيه اسم وكل مقترن
 به فيه فعل فينتج ان الكلمة اما حرف واما اسم واما فعل فالاول قياس في مركب
 موصول السامح والثاني قياس في مركب مفصول السامح

40

صغرى

كبرى

كل علم مدون كثرة تضبطها جهة واحدة ذاتية او عرضية وكل كثرة تضبطها جهة
 واحدة ذاتية او عرضية يجب على طالبها ان يعرفها بجهة وحدتها ويحصل الشعور
 بها قبل الشروع فيها وان يعرف غايتها وموضوعها فكل علم مدون يجب على
 طالبه ان يعرف بجهة وحدته ويحصل الشعور به قبل الشروع فيه وان يعرف
 غايتها وموضوعه ولما كان كل علم مدون يجب على طالبه ان يعرفه بجهة
 وحدته ويحصل الشعور به قبل الشروع فيه وان يعرف غايتها وموضوعه
 حسن جريان عادة العلماء على تقديم الشعور بتعريف العلوم باحدى الجهتين
 وغايتها وموضوعها على الشروع في مسائلها

الواو والمطلق للمع اي جمع الامرين ونشرهما في الثبوت مثل قام زيد وقعد عمر
 اوفى حكم نحو قام زيد وعمر اوفى ذات نحو قام وقعد زيد
 وقد تقدم كون الشيء قبل نفسه وهو محال وورمعي كون الشيء مع شيء
 آخر وهو ليس بمحال لكونه موجودا في الخارج ضرب يدل على الحدوث ويدل
 بهيته على الزمان ومجموعهما يدل على النسبة والدلالة على الحدوث بما دلت
 مقدم ذاتي من دلالة الهيئة على الزمان لا مقدما زمانيا

القول يستعمل على خمسة اوجه الاول قال له اى خطب والثاني قال لى اى حكم
 والثالث قال لى عليه اى اعترض اى سئل والرابع قال لى عنه اى روى والخامس قال

فيه اى اشهر
 الدليل عند المنطقيين هو قول مؤلف من قضايا يستلزم لذاته قول آخر هذا الاستلزام
 سواء كان عاديا او اعداديا او لزوميا او قوليا الاول مذهب اهل السنة
 يعنى العباد فانظر نظرا صحيحا بالمقدمات خلق الله تعالى العلم بالنبوة وهذا
 اللزوم مبنى على قاعدة اهل السنة وهي لفاعل فاعل مختار وهو الله تعالى يجوز ان
 لا يتحقق ولكن عادة الله ان يخلق عند نظر العبد والثاني مذهب الفلاسفة وهم
 يقولون الفاعل عاقل فعال وعقل عاشر وهو المشهور والتحقيق عندهم الفاعل هو
 الله تعالى ولكن يقولون موجب لافعاله بحسب استعداد العبد يعنى ان نظر العبد
 نظر صحيحا خلق الله تعالى الفعل بالضرورة بحسب الاستعداد لى لا يجوز عدم خلقه
 وهو قاعدة باطل عندهم وهذا الاستلزام مبنى على هذه القاعدة والثالث مذهب
 امام الرازي يعنى ان نظر العبد نظر صحيحا بالمقدمات يستلزم العلم بالنبوة لزوما
 عقليا لى لا يجوز ان يفكر عنده وهذا المذهب راجع عند القوم
 مذهب المعتزلة يعنى هذا الاستلزام بطريق التوليد وهذا مبنى على القاعدة اذ باطله
 عندهم وهي العبد خالق لا فعلا لسواء بطريق التوليد او بطريق التوليد متحركا لى
 في العبد وهي بطريق التوليد وحركة يد العبد بطريق المباشرة والفعل بالنتيجة بطريق التوليد
 والحاصل يعرف لدليل بقراء على المذهب الاربعه بحسب قاعدتهم

قول الله ان الله عز وجل خلقنا على جملة عظيمة من العلماء في مجلسين بعض الاكابر في وان فعلت الاستسناة في كل من التوحيد
 انما متصل ومنقطع على ما هو قاعده الاستسناة فان كان متصلا بزم الكفر والتناقض في كل التوحيد وانما متصل فقط
 في غير هامن الاستسناة المتصلة وان كان منقطعلازم ان لا يجب كذا كونه كما هو قاعده الاستسناة المنقطع وقدموا
 على ذلك ولو وجب وان لم يولد بزم الكفر فبهموا جميعا ولم يقدر واغلى جواب بهذا الاعتراض حتى عرفوا بحجت وعدم
 قدرته على الجواب عنه فالجواب على الجواب فاجبت عنه وقلت انما تحت الشق الاول من التردد وادواته على كل بزم الكفر
 والتناقض على هذا الشق وانما يلزم ذلك لو كان المراد المستثنى المتصل هو التوحيد على الحكم على المتقدر فان يلزم من الكفر
 في كل من التوحيد وان قضى بداخله في الحكم واخر جرحه وليس كذلك بل المراد هو التوحيد عن المراد والمتقدر بان يكون المستثنى
 قرينه على ان ليس المستثنى المراد جميع المتقدر كما هو مدلول لفظه بخلاف الاستسناة المنقطع فان ليس جرحا عنه في البرادة
 فليس المستثنى قرينه على ان ليس داخل في مدلول اللفظ المستثنى منه حتى يكون جرحا عنه في البرادة فليس المستثنى قرينه على
 ليس المراد جميع المتقدر بل المراد بالمتقدر والجمع وليس المستثنى داخل في مدلول اللفظ المستثنى منه وانما يمانية
 انما يلزم ذلك ان لو تعدت الشبهة انما تعدت على الاستسناة لكنها متاخرة عنه والحاصل ان الاستسناة والى المستثنى
 منه انما يكون بعد الاستسناة المتصل لانه جزء من الكلام والكل ام ثمانية بما قرره فلا يلزم منه من الكفر والتناقض
 وهذا الجواب الثاني في اختياره الاكثر من الشرح الرضى وقال وهو صحيح هذا حافظه فان ينفك في موضع
 متعدده مثلا ابراهيم سلم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الواحد القصد والصلوة والسلام

على سبيل واحد والواحد والواحد في الحق في المتقدر وبعد فان قول الامام الاعظم واليه الام في اللفظ الكبر
 والله تعالى واحد لا من طريق تعدد بين العلماء في بيان المراد فبعضهم ذهب الى ان المراد من اللفظ في المراد الواحد
 كما وقع في امتحان الزكيا والمنسوبة الى العالم الفاضل الشهير بكوي وقرب من هذا الكلام كلام المشايخ السبباني حيث قال
 يعني المراد واحد من غير تعدد في الوجود انما هو الوجود الواحد كقولهم لا اله الا الله والواحد في الوجود
 الى هذا يشق قوله تعالى واليه الرجوع واليه الرجوع واليه الرجوع واليه الرجوع واليه الرجوع واليه الرجوع واليه الرجوع
 واحد فان معناه واحدا في السنن وانتهى فيهم فما ذكرنا في الاطلاق الواحد بطريق العدد ليس جوارا لا اطلاق بل لا الخط
 ابيات الوحدة في الوجودية المختصة به تعالى كما خرج بالبعض حيث قال ليس الوحدة العددية مرادة اذ هي لا تغلب لان
 المقام لا يات ما هو مختص به والوحدة العددية غير مختص به تعالى وبعضهم ذهب الى ان الوجودية المستندة لذلك كما يجر
 بل كما هو المشتهر حيث قال وقد يقال واحد وبرد ونصف الاثنين وهو ما يعنى بالعدد وهذا معنى الواحد بطريق العدد والجمع
 به في كتاب المنسوبة بالمراد المنسوبة الى ان ما شاذه حيث قال انما الله تعالى واحد بذاته لا من جهة العدد لانه لو كان من جهة
 العدد لوجد بعضا فيكون له وجوده تعالى خالفا لادرو وهذا حال لا يميزه الشبهة وكذا صرح به ابن حنبل في شرح الخطيب
 حيث قال ثم اعلم ان قول واحد ومعناه ان لا تالسان الواحد والدار الواحدة من خلق لان كل منهما ذو شئك وهما في الوجود
 متعاقبان ذلك ولهذا قال عامه بل السنن والجماعة ان الله تعالى واحد لا من طريق العدد لانه الواحد انما هو عدد وحسب تضاد
 بعضها البعض في بعض فيكون موضع جمعهم عن بعض شق فالقول واحد بطريق العدد لانه في حقيقته ما يستكثر في تضاد البعض
 وينقطع بقطع هذا انما يميز فلا بد في هذا المقام من بيان معنى الواحد بطريق العدد على ذلك الفرقين حتى يلزم تكميل احد الطرفين
 فرد الفرقين الاول من الواحد بطريق العدد وسمى متصفا بالوحدة مطلقا مع قطع النظر عن نسبتته الى عدة اشياء تكون ذلك الشئ
 بعضها بها بان بعضها لها تكونه واحد بطريق العدد ولو توهم في مقتضى العدد وان لم يكن العددية مجبوبة فيها بالكثر والاعتقال
 فاطلاق هذا المعنى على الله لا يستلزم الاتساق وان لم يكن مختصا به تعالى والفرق الثاني منه واحد عن عدة اشياء تكون ذلك
 الواحد بعضها منها وادخل في حقيقته ما يكثر في الوجود كمالها صاحب الشبهة وانها لا يباينها لعددية في كمالها لا يباينها
 فيلزم تكميلها على تعاقب فكل ما كمال الفرقين معنى على مرادها فلا شاذات بين كلامها بل بما تخرج لفظك بالنسبة الى التكميل وعدم التفكير

وان كان نزاعا حقيقيا بالنسبة الى المعنى المراد من الواحد بطريق اعود بالنسبة الى الطلاقة على انها تعني وعدم الطلاقة تأخر وان كان
في هذا المقام لم يرد على لزوم وعلى الترميز فضل الصلوة والسلام

حزبه الفذى دار تدوى

ان للشمعة المدورة تشخصها اذ هما كجسم العليم وهما لذه يتنازعه تلك الشمعة
من المكعب والخرد مثلها والثاني كجسم الطبيس وهما لذه يتنازعه عن الذهب والحجر
مثلا فان لكعب زالا تشخصه الاول دون الثاني كما ان العليق ذهباً زالا تشخصه
الثاني دون ثابته عند التبدل بالكعب هو التشخص الثاني وانصل عنه للتشخص الاول

كفوه على الارض بعد اوران

١٢٠

بمنوع بنده تا اول طلب بلك كذى كلامنى تا اول
ايچونه حاجت وارزىل كلامنه دفت وار تا اول ترف

بحث خونت نى بهر عشرت بهران کا نجاب عذاب تشامت بهر از کون و مکان بینی

ما جمله خونت فعل مضارع منکمل و حصره متصل بباء خطاب رسمانى نافية علم سابق از قول بهر عشرت لفظ
بهر لام اجلیه معنایست مرتبه نائید بهر از ضرب مقامه لام اجلیه معنایست اوله رق که حکم سابق لفظ بهر نا نیک ما بعد
منسخر و حکم سابق و علت قرآن اسم اسارت کا فادات ربطا انجاده آن اسم جا مکان که جنت مشا را نیم در معنای بیت
سنى جسته دعوت ایدریم عیش و عشرت ایچون وکل بلکه اندن ایچون که جسته عالی عمت اولانک همنی معنی انش عذابی اولان
جنتی کون و مکان دن بلك کورسیه اندن ایچون دعوت ایدریم بوخسه عالی هملک عندن جنت عیش و عشرت ایچون
مکان و کلد زبراجنت اسمک عالی هملک همنه عذاب تشدر یعنی همنی یعوب حیوان ربو معنا استک اصافى
همت لفظه ادنى ملا بسدر اعول اولی غیر تقدیریم ما اضافت بیانیه اولدیغى تقدیریم معناسى نك ایچون دعوت
ایدریم که انک عالی عمت اولانک همت انش عذاب اولان جنتی بلك کورسیه جنتی مطلوبه بلك برشئ در که عذاب تش
همت یعوب حیوان اولان اضافت ادنى ملا بس ایچونه اولدیغى تقدیریم احسن کمال ایچونى

من از کل باغ بیجویم توکل از باغ بیجوى
من انش از دخان بدم موز انش دخان بینی

اشو بیله منشی مرحوم کندی مملکت اعتقاد شول مرتبه بادشا هلقه اثنات ایدریم برکسته زین بق و نلر
ذند بقللی تمش اولودوبه کل دن باغچه استرم سینه ایسمه باغک کلی استرم سینه انش بق دخان نظر ایدریم سینه
دخان انش تک نظر ایدریم سرام اولدریم آینه دقت نظر ایدریم قوه بصیرت ایلجا حاصل اولور اکا امعا نظر ایدریم
کعب یقینت ایلوب مؤثره انتقال ایدریم بعد این غیب انتقال ایدریم بلکینه انک قالب بد روح و بد ایدریم اما
سینه ای لذت پرست مؤثر دن اثره انتقال ایدریم سینه قوره افتراق قالمز صنم محب ونه نائیر اولدریم اسلام
رودند و منق نه بایدک دگر بشهر فرنگ

کشور اسلام انکا ایلمش ترا اولوب کفری انکا ایدریم صنم نجیب درونم یعنی بر مقتضیات اسما مشا بله بونف
حکمت وادرد ایدریم و شهر فرنگی ردای اسلام برد ونتم اهل کفر ایلجا احتلاط ایدریم شکر اسلام اولم یعنی داره
اسلامه کفری و نظور کفره اسلامى انکا ایدریم بو تحقیقک مانی نه کفر ایدریم ونه اسلام اهلند تم دیلک
بلکه فقره و کفر دن اذاده اولوب نائل مرتبه توجیدم

ایا بوجنه مذق ایدریم ارباب نشوق عندن
لزان غیش و عشرت واقی و ندر ایلجا طلب جنت
مغول دکل رزق ایلجا همت و صلح حال خوب ایدریم فی التای
نموت حاصل اولور یعنی غنی تشنه سینه طلب ایدریم خلاصه
کلام اولدریم عذاب تشامت عندن کون و مکان عشتی
هر نفور عیش انظار با ایدریم عندن کون و مکان عشتی
اولدیغى انک انش غمز انش تشنه سینه با ایدریم
نزلک مشاهبه حال تشنه سینه با ایدریم

در کلام اهل المؤمنین و امام المتقین علی ابن ابی طالب کرم وجهه

اذا عاش امر استین عامافضه العرمحو الیالی و نصف النصف لمضی بدری افغله لبیناعشمان
و نلت النصف مال در حص و نضل بالکاسه العیاء و یافی العواسقام و سلب و تم با حال و انتقار
فجب المره طول العرضه ففته علی بدلتش

انی وجدت فی کتاب و انبال علی السلام انما اذا اردت ان تعلم علی بتم الامرام لا یخفی قبضه
لا شیخ رعدو کالجض عم الفه ثمانیه ثمانیه عم نظرا فی معک ان بقی واحد و یوز بتم وان
بقولشان فی بی لایتم وان بقی ثلاثه فی بی س لایتم وان بقی اربعه فی بی ل یتم و لکن بعد ربوی
مدت وان بقی خمسة فی بی یتم وان بقی ستة فی بی یتم سیره وان بقی سبعة فی بی یتم
یتم سرعه وان بقی ثمانیه فی بی س و لا یغوض له و لایتم غالب

ذو عیان و دو فرشته با کرم و زور سره را رازی منادی میکنند
الذم اعط لکل منقوت خلفا الله اعط لکل همسک تلفا
گفت بدیغیر که دائم هر بند و دو فرشته خوش منادی میکند
کای خدا با منقوت بز شیر زار هر درمش از اعوض ده صد هزار
ای خدا یا همسک ترا در جهان نمودن الا زبان اند زبان
ای بسا همسک ترا فانی به حال حق را جز با هر حق مدته
حق نقالی بر دویجت نوح این مقام شیخا باشد بهشت
استخیارا با جهتم کار نیست جای همسک جز میان نار نیست

خاقانی

زوریای شہادت چون زینک لار را ریسر
بیتیم واجب مد نوم را و وقت طوفانش

مرا در زوریای شہادت شنبات کلمه لا اله الا الله یعنی مسلمانم
لا اله الا الله کلمه لا اله الا الله کلمه لا اله الا الله یعنی مسلمانم
باقی لا اله الا الله نکند و کافر نشود عیانا زانته و مراد از وقت طوفان
آبست و مراد از لفظ بیتیم ضرت و چون از لفظ نوم مراد است
چون حضرت نوم علیه السلام شنبات شدن زبان شیر ترجمان است

فخشد ستم بدست آوردن با قوت خشک
ناختم الماس کشت برای جویس و قوت خود
ذو نیکه معنی من بیت از کجا حاضر شدن درین مردمان
برای شمان ایمان ازین و هر چه اینک از او نماند
تحقیق کرده اند و یقین این تحقیق هم کلامی از زبان
ناهنی میشدیم و در اینجا می نوشتیم خشک است که
جمع شدن انگشته از آنرا قوت همسک است چه
رنگ و دو بیگات و از بیولو همسک و دو از آنست
منشاست خوشی را بر آتش و دو از آنست
دست مثال می شود و دو را هم میفهمد از آنست
از کندن همسک و بجهت جو با شنبات جو با شنبات
زال از آنست فرور بردن کلاب و او
وز نیکه روح بر بردن کلاب و او
بد نیکه از قطره و نرسن نام شکوفایست که زید را
ما زینت کرده اند و در او از کج خضایست
و از آنست عناق است معنی آنست که عناق
شاید با شنباتش فرور بردن و برضایست
و بد و مراد از نیکه قطره جسمت و روح و او را
عناقت از کمال تعجب زانست که در وقت شدن
آنست و مراد از عناب در باغی است
حاصلش می آنست که در دنیا بد زینتش فرور بردن
و رضایش لطافت در چون کل سرخ و در باغی
ترشد و شا بدلت مال بد معذور بد زینتش
این قدر جولان میکند است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كيف التوفيق من قولك تعالى وقد فاني للذكرى تنفخ المؤمنين وقوله تعالى
يا ايها الذين آمنوا عليكم انفسكم لا يضركم من ضل اذ الصديق

احول
لأن في سن الآيتين حتى يخرج الى التوضيح فان الآية الأولى خطاب للرسول عليه السلام
وهو موصوف بالانذار والوعظ فالمراد بالخطبة بعد ترك المجادلة والآية الثانية خطاب
للمؤمنين والمراد منها بالتمسك بهم ليسوا بالموهين بالتمسك والخطبة بل الصلاح
النفوس والاعتناء مع ان البصفا دي صرح بان الاعتناء شامل للامر بالمعروف والنهي
عن المنكر فيضمن في التذكير ايضا فكيف يحتمل الثاني

هذا الكلام من الما في الامور التي هي على من
ان ذلك ما يدعيه الله من انما عليكم انفسكم الا ان
نحو الامور التي هي على من انما عليكم انفسكم الا ان
وكان ينبغي ان يتفهم في كل من
تمام المعروف والنهي عن المنكر

لا يخفى ان خطاب الله للرسول بخصوصه يتناول الآية عند الحنفية واذا بالخطاب
تشرعنا صلى الله عليه وسلم والمراد اتباعه معه كما ان كتب اصولنا كيف وقد فاز
صلى الله عليه وسلم ثم رأى منكرا اسلم فاستطاع ان يتغيره بليغته وسين فان لم يستطع
فبقلبه كبره او امانه لولا ما بهما الذين امنوا عليكم انفسكم فقد اجاب الصادق
الامين ان محلهما ارض الزمان حيث مثل صلى الله عليه وسلم ثم علم تفسيره الآية فقال بل
بالمدروف دنا به من المنكر حتى اذا رأيت نكحنا مطاعا وهوى بشقا ودنيا مؤثرة
واجاب كل ذي برأيه فيعذبك بجاهته نفسك كبره هكذا سئل عن قوله

عز جعفر بن محمد بن الرضا بن
عز جعفر بن محمد بن الرضا بن
عز جعفر بن محمد بن الرضا بن

484

كيف التوفيق من قوله تعالى والذين آمنوا واتبعتهم ذريتهم بايمان الخضابهم
ذرياتهم وما الفتاهم من علمهم فرجوا وقوله صلى الله عليه وسلم من اربط به عدله
لم يسمع ثمنه ما حوّل

نورق ابر الملك فرشح المشاوي لهذا السؤال وجبت قال لا لي حمدنا اشتباها في
اما الالف فموان محمد بن مرقا لها قوله تعالى والذين آمنوا واتبعتهم ذريتهم بايمان الخضابهم
فسروا بان ذريات المؤمنين صفا كالوا او كبار المحققين بايمانهم فاعراب ذريتهم نقص
من اربطهم شي ولا شك انها ساعية فغيره من كان اصله يكون اكثر من ثبته ممن هو دونه
فان الصلابة تعلم انه ان تفرقت النسب طبع واما ما عده فبان ان الالف الذرية هي ذرية
النسب من جهة الدين او بها المذكو في الآية يكون فرجها وحيث يجوز على العطر واللفظ
الابطال والاسراع اشارة اليه بوجه ما روي ان ابني الريح لم يمان فان يكون جرمها في فرجها
على العطر فينتفت فباين دراهم احدى فيقول بآب ابطال حتى ينادى يا عبد علك

الابطال

جواب نقول سن ان الالف الخاضعة في جواب ان مجال الالف من هذا البضار جدي في اشتباها المذكور
من الالف وهم الالف يجوز ان يكون الذين الابطالهم علمهم وهم آباء صلحوا وطحقوا
بايمانهم عسر عسر

اختلف فرعا في الالف باي شي هو فقولنا اخبار عن العتبات ذيل والترتيب والكلوب ذيل
وهو من جهة العتبات ذيل كونه فرعا على حقا فان الالف تارة وقالوا هذا هو الصحيح انه على حد يكون اعجازه
بالنظر اليه فزاد ان بالانظر الى الالف كونه نزل من الله تعالى وانظر الى كونه نزل على محمد عليه السلام فهو ذيل
الواحد بالتحقق والاختلاف بالاختصاص لا بالغير والنسب فكيف هذا بان في قوله تعالى ولو كان
من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافا كثيرا كونه اجمع ان يقصه كون اعجازه وانما الالف جدي في اشتباها

وان نسب الي الغير الحق

ببشر الصريح لصحح لا يفيد احضار الوجه صحح فيه وقد اوردده صاحب المرافعة بصيغة
 قوله هذا هو صحح الصريح لصحح لا يفيد احضار الوجه صحح فيه وقد اوردده صاحب المرافعة بصيغة
 التبريض ونسب اليها خطأ وهو من حال العقل وعلى تقدير صحته قال في وجهه المصلحة التبريض بالخط
 الراجح عن اللغو الصريح بالزيادة ولا نقصان في اليبس والقوم في حقه العارية عدم قطع النظر عن المغير
 كما يشعر قوله كما وان كنتم قريب مما زلتنا عليه بما فاتوا بسورة من مثله فاصبر بها ما قاله
 السائل برنه

ببشر الصريح لصحح لا يفيد احضار الوجه صحح فيه وقد اوردده صاحب المرافعة بصيغة
 قوله هذا هو صحح الصريح لصحح لا يفيد احضار الوجه صحح فيه وقد اوردده صاحب المرافعة بصيغة

ببشر الصريح لصحح لا يفيد احضار الوجه صحح فيه وقد اوردده صاحب المرافعة بصيغة
 قوله هذا هو صحح الصريح لصحح لا يفيد احضار الوجه صحح فيه وقد اوردده صاحب المرافعة بصيغة

للشرا ليس بصحح الصريح لا انقضاء في صريح والمطل عند قول الماتن وكشف
 عن وجهه العجائب ان يكون ذلك مراتب اليبس وانفسه عليه وذكره صاحب المرافعة ونسبنا
 به الصريح فلهذا تميزه المحققين عن القوم منهم المتساوقين الكيف المشي عنه الحكم على قوله تعالى
 وان كنتم قريب مما زلتنا الله جنت قال واعلم ان الملاء بالاجزاء انما الحكم في الماتن الا ان
 يخرج عن طون البش في يخرج من عن مجازته علم ما هو الا الصريح لا اجماع عن الغيب والاصول بانها
 وهو في العقل عن الحاشية انتهى كلامه وكلام المحققين يادى على ذلك قال السبأ وكي
 عند قوله كما وان كنتم قريب مما زلتنا الله جنت قال واعلم ان الملاء بالاجزاء انما الحكم في الماتن الا ان
 ما هو الوجه على سوية محض على التمسك وسلكه هو ان الملاء بالاجزاء انما الحكم في الماتن الا ان
 وقال عن نفسه قوله كما وان كنتم قريب مما زلتنا الله جنت قال واعلم ان الملاء بالاجزاء انما الحكم في الماتن الا ان
 تعدد الاقوال لا يلزم منه التبريض

كيف اعاب قوله صلى الله عليه وسلم كاذب بالدين ولم يكن بالدين ولم تزلوا
 ان روى بالبراهين وان كان ناعا ان الضمير للشيء كما اسما والظروف خبر ما وكلمة بعد ما
 حال ان روى بالبراهين وان كان ناعا ان الضمير للشيء كما اسما والظروف خبر ما وكلمة بعد ما
 حال ان روى بالبراهين وان كان ناعا ان الضمير للشيء كما اسما والظروف خبر ما وكلمة بعد ما

استدل صاحب الهداية وحسب المذهب استسراط النية في الصلوة بقوله عليه السلام انما اتقوا
بالنية وهو لا يصلح وليست المذمومة لغيره عما اتقوا بان هذا الحديث في قيل على النية والدلالة
لا يخرج واحد من الدلالة فيمكنه والاشجاب لا الاغراض فخرج هذا خطأ من غير دليل

الصلوة
الظاهر استدل بهذا الحديث عن شرط النية
وشرائط الصلاة لم ينو نية في صحتها
وقال العلامة ابن القيم اخذت من شرطها
فأراد بالنية ما هو الظاهر من كلامهم

احول
لعل من ادعى التمسك بالاجماع وبعنا الحديث سنداً له وانما جعلنا الحديث أصلاً في الاجماع تأمل
ولا يكون وجبة بل مستند بل عليه عبارة الصليين والافضل قوله عليه السلام وكلام ابن القيم حيث
قال حيث مشهور متفق على صحته وقد ذكروا مثل ذلك في فرضية القعدة الأخيرة حيث
أثبتوا بما يجزئ الواحد المستوفى بالقبول فيلنظر له

من ادعى التمسك بالاجماع
فأراد بالنية ما هو الظاهر من كلامهم

الاجماع كاف في جواب ادعاء المبرض له كما في البحر وسند الابعاد لم يوافق الوعيد في قوله تعالى
ويضع غير سبل المؤمنين قوله الآية وحيث ما رآه المؤمنون فيكفر بالاجماع وليست

الصائبة صوم فرض اذا طارها ما يحض بزمنها العضاء وادراك صوم نهار الصبر وبنو ولا يلزمها
العضاء في العدة وعند تقدير تحصيل العدة العارفة وقد قالوا لو كانت قد انتحيت صلوة نظر
وطارتها التحصين في نهار نهار صلوة النفل التي شرعت لهما فالقول من ان كلاهما نفل شرع

الصلوة
قال الامام الحارثي لو نزلت في صلوة من قطع
ثم حاضرت وجب عليها القضاء لانها وجب في
القطعة اذا نزلت في الصلوة من قطع
وكان في جميع العقول في وضع الصلوة لان
ويظهر بان السرا والكل ما في الجواب

الحول
القول من ادعى الصلوة ان الوقت للصوم من قبل الوصف الا انه يكون معياره للصلوة
من قبل الجاهل يكون شرطها ما انقضى فيه الصوم النفل محققاً ان كل جزء من صوم من غير النفل
واما الصلوة فانقضاء ما قبل التقييد بالسجدة عبادة محضه لم تستعد خطورة فوجب
القضاء صوماً للمؤذي بخلاف الصوم كما حقق في موضعه في كتاب القبول وغيره

لكن يرد عن هذا التعليل ان لو كانت انتحيت صلوة فرض وحاضرت بزمنها العضاء
ولا فاقين به وهو حاضر بصلوة النفل

ما شياً وما لفون بين هذا الحصر والاختصاص هل هو عينه او غيره

اجواب عن الاول ان الحصر طرأ بغيره والامور منها في حق القصر اربعة كما نصله من التقاضي في
في شرح التخصيص في قول المصنف منها وما اراد هذا وانما الثاني نقض الحصر الحسن القصار
الى جوابه حيث نقضه من ان اختصاص الجمل المذكور من حصر الكنف مستفاد من لام الله على
ما هو المتعارف وهو الاختصاص في الالفاظ لا التثنية ونقل نفسه من صاحب الكفاية فيقال
بالاختصاص في التثنية في شرح القصار وغيره في انظر ان مراده بالخصص في قوله هما به
الدلالة على اختصاص الحمد بانه حقيق التثنية في معنى هذا الخبر احرى من الكفاية وان ينسب

كان يوجب الجواب بتوجه ولو جاز

لم يترتب لوجوه ما ذكره ثم يحسن المحصر انه المراد عند قول الاتم وان في قوله يوجب الحصر
حيث قلنا يكون الحصر مع واحد كما يصدق عليه خبره وادنا هو هذا القول الاختصاص
المفهوم من اللفظ غير المحصر المفهوم من اللفظ واللام

قوله علم تعريف حسب الكافية بان الكافية لفظ وضع موضع مفرد يخرج في كل جملة واحدة لانها موضوعة
للمعاني بركتها قد اجتمع اجماعاً بان حصر الالفاظ وان كانا في القياس المعاني بركتها كغيرها في القياس
ان الالفاظ الموضوعات بانها مفردة ما يقع حواويل

معناه ان الموضوع له لفظ الجملة والخبر من تخويفه لتمام وان كان اللفظ المدلول له عن غير
ومن تمامه بركتها ذلك تعريف المنة المفردة حيث كونه مدلول الالفاظ الجملة والخبر لا يوافق
لفظ الموضوع بركتها لا يوافق غيره

كلمة لانها في حاليها وانما موضع الحصر ان كان بعد قوله

قوله لان حصر الالفاظ الموضوع لاسم كلمة لا دلها لكن وهو جواب حسن

مخوفاً لانها بصيغة بدل على الزيادة وما يشبهه على امرت في قوله على معنى ان يكون
كلمة على هذا التعريف الحمد

مسماها الاءوكه من غير ان يكونا وانما
كون طرب ايضا وكما ان الطاء المذكرة
نزلت الاء على ما في الاءية لئلا يظن
على من يقرأه ان الاء ليس ما ذكره
الاءية انما هو جواب الاءية

جواب ان الاء في الاءية ان يكون اذا اجزاء حرة مع بعضها البعض وهو الاء
وجود الاءية والمادة ليست لها نسبة لانها معهما ان معانها تركيب جواب
حسن نفوقا كالسؤال

الكلمة لفظ وضع في صورة هذه القضية عملية او غير عملية وعملية ان يكون عملية
نحو ان يكون الاءية بانها ما كان طرفا في مفردين وهما ليس كذلك فيلزم في جوابها ان يكون
عملية كقول

ان سئل الموقوف الكلمة لفظ وضع في صورة ليس في القضية في شيء فضا عن ان يتصف
بعملية وغيره بالمدرس والتوقف انما يراه بالصوره فهو ما لها كما لا يخفى
وعلى السبب كقولها الاءية بالفاء

كونها قضية سلم كون طبيعة الاشياء في الاءية على الاءية وان ترك الحكم صورة كماله
علم الاءية

الجمع والتصغير والاشياء الاءية لها قد تالوا ان حصل تحت اخذ والاشياء بنوع
جموعه تحت علمه فوات فردوا الاءية والجمع وجموعه كماله تحت علمه فوات
عنه الجمع كما قاله الاءية كقول

هذا سئل ان لم يكن الجواب عن بان يكون جمع كماله والاشياء الاءية لها فاعده يئس في
الاءية فوات علمه فوات عدم فردوا فوات مما جهر خطه فوات العلم والفاء الفرد وعنده
للتبني علمه فوات شبه الموشح عن سئل

لا يخفى ان الاءية هي هذا
ممكن ما ذكره بقوله علمه فوات ان الفرد
الاءية ليس بذلك
نحو جمع الاءية الاءية لا يئس في كماله من الاءية بالفاء الموشح
علمه فوات علمه فوات الموشح فوات الموشح فوات الموشح
قال البيضاوي فردوا كماله دارا مناسكا وبه علمه فوات الموشح فوات الموشح

الراء فيسأ على فخذ في فخذ وفيه اجماف لان الكسرة منقولة من الهززة الالفقة
 ويل عليها وير عليه ثلث اعراضات الاول في قوله فيسأ على فخذ فانك تعلم ان
 محل هذا او كان الوسط حرف فخلن الثاني انه قصر القراءة على سبغ ويعقوب مع
 ان السوسى قراء ايضا بالسكان وهو راوى ابو عمرو السبعة ويعقوب الذي ذكره
 في العشرة الثالث انه قوله وفيه اجماف يتضمنه اعراضا في القراءة المتواترة عن سبغ الله
 عليه السلام فان الكسرة والباع ومن السبعة المتفق على انهم مع ان هذا لا يجماف
 الذي اعترض به على هذه القراءة قد وقع مجعها على جوازها في قوله لكانا به لانه يلى
 فانهم اجمعوا على ادغام كسنا مع ان اصلها لكن انما نزلت حركة الهززة الى وزن الكسرة
 ثم حذف الهززة وبقيت الفتحة دالة ثم اسكنت وبعثت فبطل كسنا فانفتح الجهور
 على هذه القراءة يدل على انه لا يابس حذف حرف ثم حذف ما يد عليه فكيف ساغ الالف اعراض

مولى لا تفسير في العادل
 والى سبغ

اورد

هذه المسئلة وارده حرة بالقبول ويكن اجواب غير الاول انه ليس شرط في التسكين اليك
 على انه حرف حلق يدل على الزجاج بمنزلة فخذ وعضد واذ امكن الالف حرف فخلن الحجة
 فيه الى اليك بل تسكين الوسط مطرد فيه والرسا بانه لا يلزم سقوطها جميع القراءة وكل
 قراءه واما يعقوب المزنون خارجا عن التسبيع فقد قرئت المرحوم سعد فذى على التزام المصنف
 البصير من الذين اصحاب يعقوب ممن فرق التسبيع وانا الا اجماف فلا يلزم منه الاعراض
 على القراءة المتواترة عن سبغ الله عليه وسلم ولم يتواتر خروج حرف على وجهه فاول ما تسبع
 فذلك الزججى ولم يثبت ما يد عليه من الحدوث كما تسبع في موضعين من القرآن الكريم في
 الايتام في اشدن كك حيث قل ههنا وقد استوفيت هذه القراءة لان الكسرة منقولة
 في الهززة الالفقة ويل عليها وفيه اجماف انتهى وددور ذلك التسبيع في قوله في
 في سورة الانعام بالالف بعليه بل وانه اختلف التسبيع ايضا
 والسوسى من الى عمرو يعقوب
 وكان وجه القراءه وقد اورد يعقوب الالفقة
 مكانه والتسبيع بالاجماف في العشرة
 في قوله فيسأ على فخذ في فخذ وفيه اجماف لان الكسرة منقولة من الهززة الالفقة

على ان تسبغ الله عليه وسلم لم يتواتر خروج حرف على وجهه فاول ما تسبع
 فذلك الزججى ولم يثبت ما يد عليه من الحدوث كما تسبع في موضعين من القرآن الكريم في
 الايتام في اشدن كك حيث قل ههنا وقد استوفيت هذه القراءة لان الكسرة منقولة
 في الهززة الالفقة ويل عليها وفيه اجماف انتهى وددور ذلك التسبيع في قوله في

وانتجبت بالفتح والوجه التسبغ
 والتسبغ بالفتح والوجه التسبغ
 والتسبغ بالفتح والوجه التسبغ

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد و شای ی نهاییه و شکر بی غایه اول حمدیه اول سونکه علومک و عبادتک ترتیبی مکلف و ذریتیه هر
 بر حواله و اوقاتده فرض بندری و صلوة اول سونکه اول حمد و ذریتیه اول سونکه حمل خلاق و غیره در تری
 اول سونکه خلاق حمید بلمه متصف اولدی و در حال و اصحاب و ذریتیه اول سونکه اول سونکه اول سونکه اول سونکه
 ایدی نوندن جمله معلوم اولر که بومعد فیر محمد لا فکرمانی فراد ایدر که افعال عبادت و ازادات جزئیة
 بیانده انسان تری بله بر رساله یا زده که نفعی عموم ورزه اول معلوم اول سونکه افعال عبادتیه مذہب
 عدیده و اوردرکن شیطان لعنک نزعنا نندن و قاعده و تکلیفک صحیحی و طاعتده مدح و ثواب و محبتده
 ذم و عقاب بحق امام اهدی بوضو ما تریدی مذہبده اولور که بومذہب جملة اصحاب کرام و تابعین و
 و امام ائمه حنیفه مذہبده که انسان افعال احتیاجی و کینه اراده جزئیة کسبیه بخود و جانبیه صرف ایدر کاسم
 و ائمه تکامل اولقد و خلق بذر بر خود و رای قدرت تختنه داخل و مشق اولور که عیدک قدرتی کاسم و نورانه
 تختنک قدرتی خالق و ملحق بر بند شغف اولوب ضرر و برمدی بلکه ضرر بر خود و رای قدرت کاسم تک با خود
 ایکی قدرت خالقک تختنه اولور که در مذہب تصورده بونزه ضرر تو قدرتش امدی اول مذہب عدیدی
 بیان ائمه فضول عدیده لازم اولدی تا که حق اولان مذہب مذہب با هلدون فرقی اولوب با هلدون ائتیز
 و حق مذہب اعتقاد اولنه مذہب جبرئیه محضه بیانده بو طاعتنک ریشی حرمین صفواتر یونلرک انفرادی
 بود که عیدک اصلا فعلی و اختیاری و قدرتی بود قدر عدلان اولن افعال جملة اضطراریه در معرفتک حرکاتی و
 عبادت و نیانانک حرکاتی کبیده و افعالک عیده نسبتی محلیه کبیده و غنیه فاعله نسبت و کلد رجا زید و کلمه
 طالعظام دیده فرقی بود در بو طاعتنک و بندری عقلی و نقلی در دلیل عقلی بود که ایدر عیدک فعلی
 اختیار ایلر اولدی بر جسمک تنگینی مراد ایلد که ائمه تکامل اول شمسک شکر کسبی مراد اولنه بو ایکی مراد حاصل
 اولدی و سبک جمع نقضی لازم کلور حاصل اولدی و سبک رفع نقیضی لازم کلور برینک مراد حاصل اولدی
 اجتنی و سبک جمع بلا هم لازم کلور نر قدرت ائمه و قدرت عید بر معدوره نسبت تا نیرده مستقل اولر
 برابر و دلیل نقلی بود که ائمه تعالی شریفی ائمه خالق کل شئی بود مشدر افعال عبادتی و شئی در لازم
 کلور که ائمه خالق ائمه تکامل اولر عیدک صنعی اولیه نر معشر اهل سنت جواب و بریزر که دلیل عقلی نر قدرت
 و قدرت عید برابر و در کبری سلم و کلد ر بولر و لیحق اجتماع اولد که مراد ائمه وقع اولور عیدک مراد وقع
 اولمز و دلیل نقلی اهل سنت مسند بر شمسک خالق ائمه تعالی در کن افعال اختیاریه عیدک صنعی و سبکی
 و در ائمه کچون بعضی بات کرمده افعال عیده نسبت و نمنده ریکسون الکناب بایدیم کچی فن شاء فیسومن
 کچی بو سنت خلیق عبادت ایلر کلد ر بلکه کسب عبادتیه در و فی بو طاعتیه جبرئیه به معارضه ایدر که اوعا و عبادت
 کچی اولر قاعده تکلیف باطل اولور و طاعتده مدح و ثواب عیضده ذم و عقاب باطل اولور و بر ائمه شمسک افعال
 اختیاریه اولور اضطراریه اولماز بو طاعتیه حرکات عبادتیه حرکات جمادی فرقا ائمه زید کلری حکا بوده
 زیر اعاقل اولان کسب کندون صابر اولان فعل اختیاری قصد و اولر وسیله اولدوشن حرم ایدر جموع و عطش
 وقتده کل و شراب قدی کچی و صحیح لا عبادت قیام طلب صحیح اولوب و معقد اولان کسدن قیام طلب صحیح
 اولماز یعنی کچی بلکه حمار بر جدول و سحر کلور کده قصد ایدر و سب اولجد و فی طغره ایدر اگر جدول و اسعه اولور
 طغره ممکن و کل طغره فی قصد عیوب غیر طغره سلوک ایدر و باطله بوجہ تیرنک حیوان قدر ادرای و محضه
 مذہبیری اصلا ملتفت و عیوب کلد ر نر سب ائمه حذر کلر کدر

فصل اول

عبدالغالب خالق قدر اول بعد افعال نیک موجودی در ذریه ابدی بود علی جمائی ظهور کلموت موجود ایل خالق
 بنده فوق بوقدر بو خالق بلکه حسارت و خرق جماع ایلدی و بو حاشا ننگ و دوت و دبلدی و وارد و کوی
 دبلدی بود که حرکت مانع اختیار ایلد اولوب حرکت مرتضی اضطرار ایلد و لدغی بدست در ایچی و لیدری اولمد افعال نیک
 خالق اوله تکلیف و مدح و ذم و ثواب و عقاب جمل باطل اولور او چچی و دبلدی خالق اولمد افعال نیک و اوله نیک خالق اوله
 الله تعالی م و قاعد و کل و شارسا لمق لازم اولور و در دینی دبلدی قنار کانه حسن الخلق و اول خلق نیک و اول خلق نیک
 کهسته الظیر بو استمدال است بادر که الله تعالی غری خالق و اولر ایش و اولر ایش و اولر ایش و اولر ایش و اولر ایش
 جواب و بریز که ایکی اولدی دبلدی جبریه به وارد و اما بزلو که ماتریدیه کسه و اختیار ایلد نیش بادر که مانده
 کسب اولوب مرتضی اولدی یعنی قرار ایدرز و بکیلیف و مدح و ذم جمل برنده اولور و بر اکیلیف اجنباد فعل و حرف
 قدرته سرب اولور الله تعالی و اول فعل مانع بو غیر اول خلق بادر بعدون بو اختیار کسب ایلد ما در اولان فعلی شاعری
 طلب ایدر و نیکه متوفی اولور سعادت اولوب ثواب علامت اولور خالق اولور کسه محبت اولور عا ربنا اما اولور
 بو جمله بعدون اختیار کما قدر تا نبه و خلق لازم و کلر دلو بلیغ حفظ اوله اما او چچی و لیدری جهل مختصر در بر قاتم
 مثلاً قیام ایدر نصف اولان در لری قیام خلق ایدر نه و غیر سواد و بیاض خلق ایدر اسود و ابیض جنده کی و اما
 در دینی دبلدی هر دو در که انده خلق قدرت و تصور به عیانه در نور خیر عدمن وجوده کتور سکه و اولر سکه و کلر
 و بو ندرت صکره اندر ما هر ایدر که افعال نیک خالق اولدی افعال نیک تفصیل عالم اولور دمی زیر بر نرسد خلق
 ایشک کا وجود و بر یکدر وجود و بر یک قصد جزئیة و توفیق بادر قصد جزئی و فی تصور جزئیة و توفیق بادر قصد جزئی
 علم کلچی و ن صادر اولور از جرم بر نرسد خلق ایلد علم خصیلة توفیق ایلدی ما کس قدرت و اراده فی بعد جان به صرف
 ایشکد رجا دنده تأثیر بوقدر فلا جرم کسب علم اجمالی کما فیدر اسسوال و لتور سکه افعال نیک تفصیل عالم در یک علم علی
 بوقدر جواب و لدر که افعال نیک اسسوال و فتنده سینه عالم و کلدر که معلوم اولیدی معلومدن اسسوال و فتنده علم بوقدر
 محال اولور دمی و با بجا عالم اولدی یعنی قطع در مثلاً بر کات تحریک نام ایلد تصور معروف ایلد ناملمده و لان حرکت و عقلم
 و اعصاب و عضلات دن نجا جیسا بادر حرکت عالم و کلدر که خالق اولیدی عالم اولور دمی لایعلم من خلق نظر کبری دانه
 ایدر کیچی و اندر ما رضه و الله خلقکم و ما تعولون قول کما فیدر کلک ما بصدیر است و اسون موصوله و اسون مصدر اوله
 مصدر کسب اضافتی استغراق فاده ایدر موصوله اوله لفظ عمومیدن اولور الله تعالی کسب لری و جمیع علم کلر کبری با خود جمیع
 معلول کلر کبری خلق ایلدی و ایلد اولور که من فعلی و رزه منزه است تقدیم اوله و لینه حرف فاعله بدر قاعده کسب نظر ایشک کسب لری
 و علم کلر کبری خلق ایشک الله تعالی مقصود و غیر هیچ بر کسب خلقه علم فیه بوقدر و ایلد اولور معتدل نیک قول ایشک
 کبری اولان حرف خالق اولدی باطل اولور اولور کما میر المؤمنین حضرت علی رضی الله عنه حضور برنده بر معنی
 بن جبر و اثر ایجاد نمده مستقل دیدی حضرت علی کرم الله وجهه دمی بجاده قدر نیک مع الله مدبر بوخس بدون ندرت مدبر
 اگر قدر تم ایجاد نمده مع الله در دین سکه ایجاد نکرست دعوی ایشک اولور سیک و اگر بدون الله مستقل اولما کی دعوی
 ایدر سیک تکلیف دعوی ایشک اولور سیک و فی ختم کلام بورد قدره معتزلی جهوت اولوب جواب و برصدی و نه
 جعفر صادق حضرت کلر دن اولور که بر معتزلیه سوره فاتحه قرئت ایلد هر ایدر بصد معتزلی دمی خلا و است ایدر ب
 و ایاک نستعین اینده کلدر که جعفر حضرت لری بورد و ایلد کسب معتزلی طائفه سی عبدالغالب خالق بر و بر کسب بون
 الله تعالی دن استعانت طلب ایدر کسب بوجواب طلب ایدر که معتزلی سلم و نوبل جوابیه قدری اولما فی الحدیث بر ایلدی

فصلی
 و منشی
 و لغت
 فعل
 مدح و ذم
 عقاب
 سزا

حکایت

بوطائف معتزله در لکنه اتفاقا امانی و سائر طاعتی مراد ایدر اما لغزی و سائر معاصی مراد اتمز از مراد است کافر
 کفر ایدر و معاصی معصیتی ایدر طبع اولق لازم کلا و بر لاول کفره و معصیت راضی اولو و زیز راضیا به رضا و جیدر
 و الله تعالی لایرضی لیا به لای کفره و یوسو مشدد رضا عیبی اراده در کفر رضا سی و لمانیا اراده سی و دخی و لمان و دور
 اراده امرک مدلولو ایدر یا خود را میدرد بود کور دورت عدد و دلیل بر ایدر لکن کفر و سائر معاصی الله تعالی کفر
 اولیه بر معنی اهل سنت جواب و بریزر کافر کفر ایدر طبع اولق لازم کلا و ایدر کفری هر دو و در کفر طاعت مأمور و اول
 نسبتا تحصیل ایدر بر وجه مراد و لمانا نسبتا تحصیل و منزله کفره راضی اولو و روزید کفری دخی مرد و در کفر اول
 اولان الله تعالی کفره رضا و بر وجه معصیتی به رضا لازم و کلا کفر معصیتی در وجه فضا و کلا در وجه عیبی اراده
 در دید کفری دخی مرد و در زیر بر رضا اراده ایدر کفر عینش مجموعیدر بر وجه ارادن احقیدر کفر دن رضای سلب شدن
 اراده سلبت کفری فضا اتمز الله تعالی کفر دن رضای و کلا یعنی اراده ایدر کفر اعتراضی مجموعی کفره بو نماز بلکه اراده وارد
 لکن ترک اعتراضی بود بر کلا عینش وارد و سائر شر و در معاصی دخی بود در یعنی جمله سی مراد الله لکن رضی و کلا در زیر
 یعنی مجموعی بر غیر رضی
 اعتراضی و در مراد اراده امرک مدلولو ایدر یا لایزیدر دید کفری باطلدر مراد ارادن و اهر ارادن یکفره بود و اراده
 ارادن با کفره بود یعنی ظاهر در کفری بر شئی مراد ایدر در لکن بر مانع بود فخله مراد اتمز اما ارادن یکفره بود یعنی فضا کفره
 اولد یعنی کفری اول مثال بر عدد و لکن سرب سلطان شکایت ایدوب بنی حوق قریبا بدر دو عرضی ال اسلامه دخی مولای کفره
 اولد یعنی کفری اول جمله اعتزله ایدوب سبب مجرم بر نورش کثرت محال فستدر حضوره کند و ایدر ایدیم محال یعنی خدا اولو سیدر
 اول جمله حضور دنده بر نیت ایدر ایدر لکن اول امرک وجوده کلا بود مراد اتمز کفری تمام اولو بود سبب نیا معتزله
 خرد کفره کلا و اول جمله اعتزله ایدوب سبب مجرم بر نورش کثرت محال فستدر حضوره کند و ایدر ایدیم محال یعنی خدا اولو سیدر
 کفری فضا کلا و اول جمله اعتزله ایدوب سبب مجرم بر نورش کثرت محال فستدر حضوره کند و ایدر ایدیم محال یعنی خدا اولو سیدر
 اولدی کفره کلا و اول جمله اعتزله ایدوب سبب مجرم بر نورش کثرت محال فستدر حضوره کند و ایدر ایدیم محال یعنی خدا اولو سیدر
 مجموعی هر چند خدا هم الله تعالی
 ایدیم یعنی شیطان الله مضطر منی چون نوم ایدرسن دیو نبی الزام ایدری جواب بود ایدم روایت اولو و نور
 رذسای معتزله در قاضی عبد الجبار الهمدانی و زرادان صاحب بن عباد کفر جسته کلوب سنا و ابواسحاق کسوفانی
 جمله کور که سنا منتهی علی الخشاء دیدی یعنی شر و در معاصی الله تعالی مراد اتمز دیو سنا در تعریف ایدری سنا
 دخی مراد الله و فقط و فخله علی العور سنا من لای کفری فی سنا که لای ایشا و دیدی یعنی نیاده اولان حیات و معاصی جمله
 الله در دیو قاضی و ایدری قاضی بنده عاده کلام ایدوبس بر دیدر بنا ان بعضی دیدی یعنی بر غیر عصا و لمانا غی مراد
 ایدری سنا دخی فی بعضی سنا کفره و دیو ایدری بر کلا سنا جیدر معصیتی مراد ایدوب خلقا کفریکه خدا اراده
 جزئیه سن مراد ایدر الله تعالی دخی خلق ایدر جبر بود قاضی بنده عاده کلام ایدوبس ارادت من معنی اهردی و قضی
 علی بالردی حسن اتمی اسماء دیدی یعنی جبر و بر کلا که تعالی شدن امان منع ایدر کفر ایدر و در وجه فضا و ایدر سنا
 اولو بر وجه سنا یعنی اولو یعنی مراد اتمز سنا شد الله تعالی مراد اتمز ایدر کفر کلا سنا دخی منع مالک
 فقدا سنا و ان منع مالک فقط من ایشا و دیوب رذ ایدری یعنی الله تعالی سنا سنا منع ایدر سنا سنا
 اتمش اولو رکنی سنا یعنی منع ایدر که سنا و بود قدر زیر الله تعالی مراد ایدر کفر ایدر سنا ایدر رخصت و حاصل
 در ایدر کفری کفره اهل ضلالتن ایدر سنا بود بر رضی من ایشا و بهدی من ایشا لکن و جمل کفر ایدر سنا سنا تعالی
 الله تعالی جبر لکن سنا و خدا یعنی مراد اتمز بلکه تعالی کفره افعال ایشا برین مراد ایدر و خلق تعالی جبر کفره
 و باطله معتزله

عبدک
 بر فاعل
 مراد ایدر
 دیو کفر
 اوبی
 دیو کفر
 بو عینه
 سنا کفر
 اتمز
 و جمل
 اولو کلا
 اتمز
 عبد خلق
 بر دیو کفر
 اندر کفر
 جوی بر
 بر دیو کفر
 شعری
 اهل سنا
 سنا کفر
 جبر اولو
 سنا کفر
 زبر عامه
 سنا کفر
 امان و
 خلق اتمز
 بنام ایدر
 کفر کلا
 مراد ایدر
 کلا و در
 اراده سی
 و باطله

فصل

فصل

فصل

فصل

فصل

مذہب دیگر که فعال عباد مجموع قدرتین ایلحا صلد که یعنی ایل قدرت اصل فخلده تا شرتک اتره و بومد بین نظر
 دار و اگر مرادی عندک قدرت مستقیل با شرتک کلد قدرت است نه هم از قدره مستقل با شرتک ترا و لور قدرت
 اعانتی و اسطرسل و یک نه جعفر فرس و اگر مرادی قدرت نقد بل قدرت بعد هر سری تا شرتک تمده مستقل در یک
 ایسه با طلد در زک قدرتین مستقلین مقدر و احد و زه نوارد تک خالد مذہب قضی بی کلم با قدرتی
 ما کی میانده در که نه تنه ایک قدرتی فصل فعلیه متعلقه عدک قدرتی فخلک وصفه متعلقه اول و وصف عدک
 فعلی طاعت و نامسی یا معصیت و ما سیدر هم سیدر و لان کبی طاعت ذاتی نه تعالیک قدرت در اما طاعت و نامسی
 نظرند مراد یا سیسیه یا معصیت و نامسی نظرند مراد یا سیسیه یا معصیت قدرت در اما طاعت و نامسی
 خلق طاعت و خلق معصیت مستقل یک و لیدر هر معصیت لازم کلان محدود لازم کلور یک مرادی عدک قدرتین اول
 و صند مدخل در اول و وصف سیدر کور با طاعت یا معصیت در یکد رکن بومد سیدر در قدرت در بومد
 امور اعتبار در یک عدک فعلیه لازم در امره توفیق و امقراط طاعت مخالف و لغز معصیت دیور بومد وصف عدک قدرت
 آثاریدر دینک هیچ و همی یوقدر مذہب فاکسه بیانده در اندر در که نه تنه عمده قدرت و ارادت مستغنیان
 ایجاب بد صکره عبثه قدرت و ارادت مقدر و وجود فی بجای سیدر کن فک سفک و بومد سیدر ظاهر کل مدیتر حق
 مذہبی و کلد زینر تحقیق بود که جمیع حوادثیک فاعلی الله تعالی در ظاهر کل ملزومه و لان وساطت و شرط اولات سیدر
 زینر مستغنی در جمیع اشیا الله تعالی حد صا در در جمیع موجود مطلقا انک معلوم سیدر در لقا اولون مستغنی در کل
 کوره و ارض مرکز و اولان قدرت خود است که ما مدرویدن انسان بقدر و است تعالی تخی رانی اولدر بویطی و یحیی
 متزین مکان در جمیع قضایا و قدرتین هم بقدر و سیدر کللام ذلالت سیدر که نه تنه قضایا خانی یوقدر حضرت علی رضی الله
 افلاطونک فابن لغز کلانی سیدر که نه تنه قضایا هم بقدر و سیدر یعنی فاطونیک مرادی دخی نو درانی شرف و ابضاح سیدر
 مذہب امام طریحی درک صاحب موفی امام طریحی مذہب فاکسه سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع
 الهمین ارشاد است سیدر که نه تنه صاحب موفی قضایا سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع
 در که قضایا اشیا الله تعالی تخی زینر خانی یوقدر خود ذلالت کسب الله تعالی قدرت سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع
 متعلق و لان اشیا ایل و لیسنا تک قدرتی یوقدر کللام ارشاد امام اولدی بویطی و یحیی امام طریحی مذہب اهل بیت و علی مؤمندر
 و امام عزالی نظر اتمتاری تیک سیدر که نه تنه سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع قضایا
 افعال عباد و اختیار ایلدر اخطار ایلدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع
 مختار در لیک اختیار و ارادته مضطر در در جمیع قضایا سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع
 ایست با حاصل و نور اکتفا در کل ایست عاکت وجود و حال در نشا عکله و ترکیه مجبور در ساق فال فاند نظر و دیو سوسر ایله
 بومد سیدر با بیخی جواب و برادر دفع و سوسر و برادر اراده جزئیته مجبور زانما اراده عملی باشد صرف سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع
 زینر اختیار و اراده اخطار افعال و عامله اضطراری قضایا سیدر زانما اراده جزئیته مجبور زانما اراده عملی باشد صرف سیدر در جمیع
 در لیک بویطی و یحیی اراده اخطار ایست عکله اخطار افعال قضایا سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع
 و نامعنی قولتیه تخی افعدر و توفیق یوقدر در لیک امین اربین در در جمیع قضایا سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع
 کسب و اختیار و صنی یوقدر دسک جم لازم کلور اگر فعل سیدر که نه تنه تعالی تک خلق مدخلی قدر
 دسک توفیق و قدر لازم کلور یعنی عزیزی سیدر که لو زمدی حق ایا مضموم را ترند مذہب سیدر که اراده و عکله مختار
 جبه یوقدر مذہب سیدر که امام اهل بیت در جمیع قضایا سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع قضایا سیدر در جمیع
 بوندر در که نه تنه افعال شکی خالقدر و جمیع موجوداتیک خالی اولدر اندن تخی خالی یوقدر کن عباد و چون اختیار
 جزئیته و ارادت قلبیه و ارادته عکله و معاصیه تعلق ایتمک فالدر و نوارد است جزئیته خالدر و وجودی یوقدر تخی
 و ایجاد محتاج اوله بر خلق معدوم فی ایجاد ایتمک در بر سیدر که موجود اولیه مخلوق دخی و کلد اول اراده جزئیته بی مراد خانی

50

تعمیر امور عالم

تعمیر امور عالم
تعمیر امور عالم
تعمیر امور عالم

خالق اولیق لازم علم الله تعالی عدل بواراده جزئیة فی عبادک افعال اختیار یکس خلق واجباً و ابتیله شرط عادی قاستد
 و فعلی عباداً الله تعالی غایتک علم و اراده صوری و تقدیری و ولوح محفوظه کسب ایل و لسانی افعالک عدل صدوری چه اید
 اولسین اقتضا انحر و باجلله الله تعالی عبادک فعلی فالقدر و عید کالسید یخلفی بود که عید قدرتی و ارادتی فواجب
 حرف تکلمه کسب بر لور بوجوه عقیده الله تعالی فعلی ایجاد تکلمه خلق در لور معدور و واحد بلی قدرت مختصه داخل کن خیر اختیار
 فعل مقدور الله در ایجاد عید مقدور و عید کسب به سبب بعضی فرق ایوب در لور که کسب است ایل و افعدر خلق است
 ایل و کلدر و کسب محل قدرت و افعدر خلق محل قدرت و واقع و کلدر و کسب ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل
 او بولین عیدک حرف قدرت است کسب بدکار است که تعالی فعلی خلق ایدر کسب نظر ایدر در اخلق ایدر که کسب نیز زانما
 خلق و زره قدرت انا و همفا مؤخر در ارسنوال و نوسر که اراده جزئیتک خندنه سستی ایدر در بولید و یق
 اراده و محار و اهره سلسل لازم کلور جواب بود که اراده به صفت که ایدر حدینه تعلقی ذات شخصی کسب قدرت و صفت
 اجزایه حاجت بود یعنی احدی صفتی ترجیح ازانک شانته در ارسنوال و نوسر که ارادتیک تعلقی همان دانته و یق
 تعلق بیدیک جامع عیب و لور جانها فرشته اولور عیدن اختیار اسوس اولیق لازم کلور جواب بود که کسب ایل و افعدر خلق ایل
 ایل و جواب اراده نیک و اختیار کسب و ارفنی تحقیق ایدر بوجوه اختیاره منافی و کلدر ارسنوال و نوسر کسب عدل صابر
 فعل الله تعالی کسب علم و ارادتی تعلقی ایدر کسب اول فعل واجب و لور و اکر عیدت تعلقی ایدر کسب اول فعل منع اولور بولید و یق
 عید اول فعل تعلقی اختیار اراده و اهره اولور جواب بود که الله تعالی کسب علم و اراده سستی عید اول فعلی اختیار اراده
 سبب کسب ایل و افعدر خلق ایدر کسب علم و ارادتی تعلقی ایدر کسب اول فعل واجب و لور و اکر عیدت تعلقی ایدر کسب اول فعل منع اولور بولید و یق
 نعم لازم کلور و دی اکر علم الله تعالی اراده الله عیدک اختیار کسب به صفت ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل
 بلکه علم معلوم تا بعد و اذن سبب زهر علم زینک علی ما هی علیه نکلشافه در لور و اما اراده الله علم الله تا بعد
 و علم معلوم تا بعد که معلوم عیدت اختیار ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل
 فعلی موجب اولور بولید و یق ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل
 عیدن صابر اول اختیار ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل
 بعینه الله تعالی کسب اختیاره جاریدر بولید و یق جواب و لور کسب سوسو ازین جواب و لور جواب و لور کسب سوسو ازین جواب و لور جواب
 و کلدر مع هذا جواب و لور کسب اختیاره اولان لشی صوم و صلوة سبی و لور کسب سوسو ازین جواب و لور جواب و لور کسب سوسو ازین جواب
 لور کسب افاضت اختیار اولان لشی او لور کسب اختیاره اولان لشی صوم و صلوة سبی و لور کسب سوسو ازین جواب و لور جواب و لور کسب سوسو ازین جواب
 کند و در سابق اختیار کسب بیدر کسب اختیاره اولان لشی صوم و صلوة سبی و لور کسب سوسو ازین جواب و لور جواب و لور کسب سوسو ازین جواب
 و لور کسب افاضت اختیار اولان لشی او لور کسب اختیاره اولان لشی صوم و صلوة سبی و لور کسب سوسو ازین جواب و لور جواب و لور کسب سوسو ازین جواب
 بر کسب تعلقی کسب جانها در سبب حار بولان کسب کسب و لور کسب سوسو ازین جواب و لور جواب و لور کسب سوسو ازین جواب
 کسب برینه سوسو ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل
 بر سبب اختیار ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل و افعدر خلق ایل
 و لور کسب سوسو ازین جواب و لور جواب و لور کسب سوسو ازین جواب و لور جواب و لور کسب سوسو ازین جواب
 تقرب تحصیل کسب کسب جانها در سبب حار بولان کسب کسب و لور کسب سوسو ازین جواب و لور جواب و لور کسب سوسو ازین جواب
 خاشخ خاشخ اولور فایده در عالمین اولور کسب سوسو ازین جواب و لور جواب و لور کسب سوسو ازین جواب
 مراد از این سخن تعالی ارادت کسب سوسو ازین جواب و لور جواب و لور کسب سوسو ازین جواب و لور جواب و لور کسب سوسو ازین جواب
 بومعنی بوجوه کسب سوسو ازین جواب و لور جواب و لور کسب سوسو ازین جواب و لور جواب و لور کسب سوسو ازین جواب

تعمیر امور عالم
تعمیر امور عالم
تعمیر امور عالم

معلوم

اسباب اولان افعال اختیاریه عبدک کسبیل و الله تعالی تک خلق واجادیل در تحقیق بود که عبدک حرف قدرت
و مباشرت سبب است می کسبید و عبده مخفی صمد و الله تعالی تک ایجاری خلق در الله تعالی بی مخصوص صمد یعنی
کلمه می صادر گاه الله تعالی بر نسبت اول نور و الله خلقک و ما تعلمون اولان کبی و گاه عبده نسبت و لتو یکنیو کتاب
باید همگی بودند معلوم اولور که الله تعالی عبده تکلیف کرد بجهت اقصایه و توفیق توفیق کبی امر ایله مراد بود که ای
عباد از گرفتار قامت صلاه و ایستادن و غیره قدرت است دید که عقبتنه بر خلق ایدم دیک اولور نهی ایله تکلیف می بود
مثلا ولا تقربوا الزنا دیو زنادن نهی تنبیک ای سر حرف قدرت است دیو ب زنادن کف و امتناعی کسب اید نیز
عقبتنه امتناع فعلی خلق ایدر زدیگ اولور نیز کف و امتناع افعال قبیلند در عدم محض و کلام سبب معصیت
حاضره اولوب بعد اقدم است که میسر ایکن الله تعالی دن خوف ایدوب کند و بی معصیتنه صعبت کف و امتناع کف و امتناع
البه فعل قبیلند در توانه نامل اولور اما کسب اولونمب معصیت وجوده کل کلام عدم محض بر کف و امتناع و غیر
الله ثواب و ملازمی اولان کسبه و هم جمل نظر اینک اید ثواب نامل اولور و عین اولان کسبه اید میکند ثوابه
و اصل اولور از عدم محض در افعال اختیاریدن و کلام بیکه نظر ازیه در هر نظری اولان استادن نه ثواب اولور
و نه عقاب اولو حال محضه کل میت و کرب خرائت تک کبی بعضی افعال وار در که مباشرت اید و کلام بیکه تولید فعلیه در
بر کسبه فی ضرب است کرده انه حاصل اولان وجع و الم کبی و کسبه زجاج عقبتنه اولان انکس کبی و قتل عقبتنه اولان
موت کبی بو حاصل اولان الم و انکس روموت تولید ایدر برون معز اولندند و عبد نیز عبدک فعلی این در لوبری
اید در حرکت یدیک و ضرب و کسبه قتل و بری تولید ایدر در که مباشرت اید اولان فعلدن تولد ایدر ایستد فی عبدک
خلق ایدر الله تعالی تک خلق ایدر دکلدر در بر باطل اعتقاد در اما از اهل کسبت عقبتنه همگی است تعالی تک خلق ایدر
عبدک خلقه علاقه و مدخلی بودر لکن کسب بایسد در کلیدر مباشرت اید اولان افعال ضرب و کسبه می کسبیدر
اما مولدات الم و انکس کبی عبدک کسبیل و کلام نیز اول مولدات محلی قدرت اولان عبد ایدر فانه دکلدر لکن عبدی
ترک قادر دکلدر افعال اختیاریه دن اولیدی ترک قادر اولور و بی مثلا عبیدن کسبه زجاج بولند قد انکس ای ترک ایدر
قادر دکلدر و کلام ضرب بولند قد حصول المی ترک قادر دکلدر قتل بولند قد حصولی موتی ترک قادر دکلدر اولور و مدخلی
کبی و اما کسب و قتل و ضرب اختیاریه دن اولغل ترک ایدر قادر در بر بولیم حفظ اولنه افعال عبدک کلمتی ترک ایدر
کرک معاصی است تعالی تک را کسبیل و فقه کسبیل و لوح محفوظه یا ز سبیل و تقدیر ایدر لکن طاعات اولان افعال که در بنده
زم و خرنده عقابیه سختی اولیدر الله تعالی تک امر ایله و مجتهد و رضای کسبیل در اما معاصی اولان افعال که دنیا و ذم و آخرت
عقاب کسب اولان افعال الله تعالی تک امر ایله و مجتهد و رضای کسبیل و کلام نیز رجعت است ایدر ثوابه در بر و رضای الله ترک
اعتراض عنانند در معصیتنه محبت است بودر کا ثواب و بریک امر ایدر و رضای الله دنی بودر کا اعتراض ایدر معلوم
اولکه طاعت و عبادتک جمله حسن در معاصی تک جمله کبی حیدر لکن حسن و شیخ اوج مغایه کلور اوکی معنای صفت
کمال و صفت نقیصه اندر کلام حیدر و جمله حیدر دیند کبی کبی ایکن معنای عرضت ملام و عرضت مشاقر در که بر شیک عرضت
ملازم اولر حسن در شیک مشاقر اولر حیدر دیند کبی کبی ایکن معنادن کا همی بولید تعبیر اولور که حسن سوال فعلدر که کند
معصیت اولر و شیخ سوال فعلدر که کند و ده مفید اولر اوستی معنای و مدح و ثوابه متعلق اولر و ذم و عقاب متعلق
اولر حسن و شیخ لکن ای اوکی معنای عقاید را تقا اما اوستی معنای که سر عیدر استی عقبتنه زیرا افعالک جمله کسب ایدر
و رودن اولر و سبب ویردنه مدح و ذمی و نه ثواب و عقاب ایصل بر سستی افعال استند معصیه دکلدر بیکه شیخ بعضی افعال

شبهت

بعضی بر بعضی غم
معنی بر برشته و قد
ابن سنان خاکی
خوشتر نوری
بسیار از بعضی
بگذرد و نه از بعضی
اولدی و نه از بعضی

ایلام ایلدی فعال حسن اولدی و بعضی فعالدن ایلم ایلدی اول فعال قبیح اولدی و اما ما تریده و معتزله عنده و بعضی
معنی دخی عقیدت ریز بترت شریف کلردن اول فعالک زاننده جهت نخستینی واردر که فاعلی مع و فاعلی لایق اولور و
بعضی فعالک زاننده جهت نخستینی واردر که فاعلی ذم و عقاب لایق اولور و نون صکره اول جهت با نظیره معلوم و ملق اولور
صدقات حسنی و کذابت فحشی کیمی و ایمان و مشارک حسنی و لکن و کذابت فحشی کیمی بعضی جهت واردر که فاعلی ایلم ایلدی واردر
ایلم ایلدی بلنور که اول جهت با محض در با معتقد جهت نخستین رضایانک هر کونک صومنده اولان جهت کیمی و جهت نخستینی کل
اولدی کونک صومنده اولان جهت کیمی ما تریده ایلم معتزله عنده شی حسن اولور زاننده لیکن شارع احرار با خودی زاننده
قبیح اولور و نونک لیکن شارع ایلم ایلدی ما تریده ایلم معتزله عنده شی حسن اولور زاننده لیکن شارع احرار با خودی زاننده
انسه تعالیدر لیکن عقل بعضی انسانک بعضی انسانک حسنی و بعضی انسانک فحشی بلنده لاندردر و اما معتزله در در لکه حسن
و فحیه ها که حق معتزله حاصل کلام حسن و فحیه ترک و نه لک موجبیدر کفری عنده مند اولور و موجبیدر لکه در در لکه حسن
عنده ایلم معلوم اولور اذات قلبیه بر مناس اولان انسانک کس عدو در اولدی فاعلی قبیح فاعلی کلور و کس لک
ایلم بونوعا حس بر ارا ایلمی قلبه کاوژ و لکده ترزد ایدر بونجه حدیث نقش بر لور دور و فحیه کلور انسانک طرفتی ترجیح ایدر لکه
بهر در لک فحیه کلور و انسانک طرفتی جرم ایدر و فحشدری قوی ایدر بولک جرم معصوم در ارا ایلمی اولدی کولی که حاس و خاخر در ارا
و کلدرا انسانک انزالیه مؤافده اولتا ز کذابتک حدیث نقد در میل قلب و فحیان کسب و اام اختیار و اما معتزله در فحیه کلور
و قدر بقیه علی السلام بورد کمر حدیث نفس متولیه لانا کتیلدی که تعالی نعمندر کسب ایلدی ما دور و در کسب و اام اختیار و اما معتزله
اضطراری اولور اختیار و اولاننده مؤافده اولمخن بونور و اضطراری اولاننده مؤافده بوقدر و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله
قانون عقل وجود کلور بونور مؤافده فعلی ترک ایدر کیمی انسه تعالیدر کسب و اام اختیار و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله
انتفاء انحرسی حسنه اولور عقیده طبعنه موافقت و شرطیانه متابعتش ایلم ایلدی که تعالی کسب و اام اختیار و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله
خلافت ایلم ایلدی عظیم جا بدو و مغفرتیه با لطف مغفرتیه اولور و اما فعلی ترک ایدر کیمی انسه تعالی کسب و اام اختیار و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله
اولور بونور و اضطراری اختیار اختیار ایدر اام غرضانک حقاری بورد کسب و اام اختیار و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله
ایدو بجز معتزله ایلدی و بعضی دلیل باری تعالیک قول شریفیه بورد و ان تبد و اما فای انک و مخفوه عالجیک بر ایدر بونور
عنه لکسانک قول شریفی در کیم بورد بونور کسب و اام اختیار و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله
زنا یا فاعلی مسلم تمکینت ایدر اولدم اول کسب و اام اختیار و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله
وارد اولدی که ایلان کسب و اام اختیار و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله
قانک حانی معلوم مقبولک سوچی ندر بورد بولور اولدی و فحیه صاحبینی قبل مراد ایلدی ما غرضی ایدر بونور بوجوئیه تصریح واردر که غرض
عزمت و اراده ایلور و مقبول ایلان اردن اولدی ما غرضی ایدر بونور بوجوئیه تصریح واردر که غرض عزمت و اراده ایلور و مقبول ایلان اردن
دیدیدر بورد بوجوئیه تصریح ایلان اردن اولدی ما غرضی ایدر بونور بوجوئیه تصریح واردر که غرض عزمت و اراده ایلور و مقبول ایلان اردن
لکن غرضت و اراده ایلور بوجوئیه تصریح ایلان اردن اولدی ما غرضی ایدر بونور بوجوئیه تصریح واردر که غرض عزمت و اراده ایلور و مقبول ایلان اردن
عزمتت و ایلان اردن اولدی ما غرضی ایدر بونور بوجوئیه تصریح واردر که غرض عزمت و اراده ایلور و مقبول ایلان اردن
ایدور بوجوئیه تصریح ایلان اردن اولدی ما غرضی ایدر بونور بوجوئیه تصریح واردر که غرض عزمت و اراده ایلور و مقبول ایلان اردن
بومعایه دلیل باری تعالیک قول شریفیه بورد بولور بوجوئیه تصریح واردر که غرض عزمت و اراده ایلور و مقبول ایلان اردن
اولمیان نظری کیمی ایلان اردن اولدی ما غرضی ایدر بونور بوجوئیه تصریح واردر که غرض عزمت و اراده ایلور و مقبول ایلان اردن
ایلمی و اما غرضی بورد بونور بوجوئیه تصریح واردر که غرض عزمت و اراده ایلور و مقبول ایلان اردن
انتقددر و اما کسب و اام اختیار و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله در کسب و اام اختیار و اما معتزله
عزمتت ایلان اردن اولدی ما غرضی ایدر بونور بوجوئیه تصریح واردر که غرض عزمت و اراده ایلور و مقبول ایلان اردن

بالا
اول
قول
بولور
اولور
خبر لور
رحم
ما فی
اش
بسیار
بجور
با خود
قلدی
حشر
اندر
بلکه
خال
فرد
غرف
و غرض
سالم
صالح
در لکه
خاطر
اعراض
نزد
طاعت
اولور
با خود
بورد
صادر
توفیق

بالاتفاق مؤاخذه وارد بودند معلوم اولدیکه بومذهب که مجتهد عزیمت مینماید مؤاخذه بوقدر دیندلی حق و صواب
 اولدیکه بقره بوقدر که مؤاخذه وارد در دیندلیست حدیث شاری مالم تکلم او بعمل به لغو و لوق لازم کلو قلم بکله مغفولون
 قول کر فیقند ما در عزیمت مرتبه تک غیر هم وحدیث نفس و میلان قفس در دیندلیست بونرس سائر امتدان دق مغفور
 بونلوا موخترایه اولدیکه بقره زیر اختیارای و لیسان امور قلمه کلکله امتدندان هیچ بر اتمت مؤاخذه اولتخر اکرونه عمل
 اولونور بیغیر غلظت اسلام علی غنی معنی دیوانمتی تخصیص وجه فالمر بویله و یحیی بعد و کلدکر که بواست مرحومه حمل آمدن
 خیرلوا اولدینغی سیله بیه تکریم معنی نشرفا قطعدر قلملرینه کلن انشیا فعل جوقد قلم مغفور اولموا مغزالی
 رحمت الله علیه کت تفسیق ایندیکنه باقله و ذکر ایلدکلی و لیللردن جواب وبر و زکر الله تعالی کت وان بندوا
 مافی نفسکم و عقوقه یحاسبکم بکده قول کر فیقند مراد کتله ان شهادتدر یعنی نشا بدکر کتله ان شهادتی اظهارا تشکر یا انفا
 استکر کتله انما اولونور کلدکر یا خود را کتله ان شهادتدر یعنی مؤمن اولان کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر
 ایلسون کتله انما اولونور کلدکر یا خود را کتله ان شهادتدر یعنی مؤمن اولان کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر
 ایچون و کلدکر بیکله کتله انما اولونور کلدکر یا خود را کتله ان شهادتدر یعنی مؤمن اولان کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر
 یا خود را کتله انما اولونور کلدکر یا خود را کتله ان شهادتدر یعنی مؤمن اولان کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر
 قلدی بیکلسن سیف ایدوب میدانه کلدکی عمل جار حدن اولدی انم اولوب هیل ناردن اولدی و اما ناسن شکر و بر نه
 حشر اولونور بیک حدیث سر فیقند مراد اعمال حسنه نیت و عزیمتدی و زره حشر اولونور بیک اولدی زره حسنه نیت و عزیمت
 ایندی حسنه باز نسی مغز و رسیدن اولدی نیت معصیت مراد اولدی انما اولونور کلدکر یا خود را کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر
 بلکه مغز اختیار ایلدی معاش اوله ما اول دق مغفولونه مساجره فله کله مغز مؤاخذه و عذاب ولما در بویله حفظ اولته کتله انما
 مجال بوقدر کمال عبادت انسان قلبنی بر ایلدی و صفات حسنه و عزائم فاسده دن نظیر ایدوب خلق حمده و صفات
 طیبه و نجات مساجله برترین ایندی در بوجاهت نبیا علیه السلام و اصحابک طرفینی در بلکه جمع انفاستی نفسانی الله تعالی
 صرف اتمت کتله انما اولونور کلدکر یا خود را کتله ان شهادتدر یعنی مؤمن اولان کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر
 و عذالموت و بویله بدلا ما حشر و ندمتدر که معالجه قابل کلر بومغفان دان شهادتدی کلدکر بر کتله انما اولونور کلدکر یا خود را
 صالح اولر فاسق بوم قیامتده البته بشیمان اوله کتله انما اولونور کلدکر یا خود را کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر
 صالحانند و حشر جلکه دنیا ده طامعی و عبادتی زیاده ایدوب درجات رفیعیه نائل اولما ایم الله تعالی جمله مغزله
 و ترکزه نیت مساجله عمر بجزی مومن مبارک ایلد و مبارک کتله انما اولونور کلدکر یا خود را کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر
 خواطر نسی بافعال باعشا اولور یا خود ترک باعث اولور بویله طریقه نیت انما اولونور کلدکر یا خود را کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر
 احداث ایدر یعنی ملک و غیر نسی مساجله ایلد و ملازسه کا خاطر دیر لر علامتی بود که فوی و صحت اولوب صلواتند و
 ترد اولور و اعمال باطنده اولور ایمان و سلام و اخلاص و ریا و اخلاق حمیده و خصال حمیده کتله انما اولونور کلدکر یا خود را
 طاعت عقبنده اولور خاطر و حق خیرلوا اولور که باری تعالی ان کتله انما اولونور کلدکر یا خود را کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر
 اولور باری تعالی دن احانت و عقوبتدر بوکا خذلان و اضلال دینلور و اگر ایندی الله احداث تجزیه با ملک و سبط
 با خود نهوا نه ما نطبیعت واسطه سیله یا خود شیطان واسطه سیله احداث ایدر کتله انما اولونور کلدکر یا خود را
 بودر کتله انما اولونور و انسان اول نسی املک ایلد ترک بندده ترد او زره اولونور خلیا انسان دن طاعت با بصیرت
 صادر اولق سزین اولونور و اعمال ظاهر که صوم و صلوة و حج و زکوة نجی انشیا ده اولور بو ملک انسانک قلبک مساج
 فویقن او زره جلوسا بتمشدر بو بو ملکه ملهم دیرکر و دعوتنه الهام دیرلر کتله انما اولونور کلدکر یا خود را کتله ان شهادتدر کتله ان شهادتدر

سیله

بود که البته شروان اولور کشته اولور حاله واحده ناست اولوسانده تعالی ذکر تمکلم معدوم اولماز بلکه قلت و ضعف
 درین طرز بطبیعه نفس بر کرد دعوت بوی در بر او انسیط و اسطیسید احداث ایدر کرامتی بود که انسان منصف
 و متردد اولور و غالباً انساندن برکاه صادر اولور و وقوع کربن اولور و الله تعالی ذکر تمکله کند و به قلت و ضعف
 کلمور بلکه معدوم اولور و غالباً انسیطانک دعوت تیدی بی نسیس سر اولور و کاهجه بر خیزد و مقبول دعوت ساید که افضل
 اولوان طاعتدن منع ایوب نواب کثیره در عروم تکلیفون یا خود عجب غرور و کبرگی و مال عظیمه بصالح تکلیفون و جو
 شیطانک دعوت تیدی کیشی خیز اولور و شکلا عیاشی بود که انسانک قلبی اول اسنی کلمه نشناط اولو جلا سیده و من
 و امان او زره اولور خشیت و تانی و خوف او زره اولماز اول اسنیک عاقبتی ملاحظه ایوب بصیرتا و زره اولماز
 و پوشیدگان انسانک قلبنک حصول قولانی و زره جلوس نسیسدر پوشیدگان و سواض ناس بر کرد دعوت و موسسه در بر
 حدیث شریفه وار اولدیگن ابن الحدیث انس حضرت ندن رضی الله عنه روایت ایدر که رسول الله علیه السلام بیور شد که شیطان
 خرطومنی انسانک قلبی او زره و جمع نسیسدر ابر انسان الله تعالی ذکر ایدر که تا خدا ایدر که الله تعالی ذکر ابر سراسر انسانک عیاشی
 بر تو کیشی غیبه نایوب و موسسه ایدر که نسیسدر خلاصه ان عظیم النعمان ایما ایدر ز بیوک و نسیسدر قبسه کلان خاطر خیزد
 یوحسه کرمیدر نسیسدر معلوم اولور انسان بصیرتا و زره اولوب مقتضای خیر ایدر عمل ایوب مقتضای شکر دن حدرا ایدر
 معلوم اولو خاطر خیزی و خاطر کیشی فرق چون دورت میزان وارد کرم تیدر اولکی بود که اول خاطر کیشی مشرفه تطبیق ایدر
 اگر سزعه نظری اولایسه خیزد یوحسه کرم در ایکنجی بر موشد کاه ملک عیاشی خیزدن اولان کرم عیاشی ایدر که در بر خیزد در زرد
 دیر کسزد و ایکنجی صحیحانک احواله تطبیق ایدر که خاطر کیشی کلمه اوله خدا نونور کسزد در یونخر کسزد در دور کیشی ناس اوله مزه
 ایدر که نفسدن تغییر ایدر کیشی تغیری ناست تقا خوفدن اولما یوب بدگر خشیطبع اولور سزدر دورا و کوا خاطر کیشی مطیع اوله
 میل ایدر ناست تعالیدن رحمت راجلکندن ناشی میل ایزر کسزد در زبر انفس نسیسدر و زره فالور سزده مانه باشور
 شیطانک عیاشی کرم و جسدی نظر زره اولدن حدرا نسیسدر اولور معلوم اولوسنیکه شیطانک جسدی انسانی طاعتدن
 منع اوله کرم و جسدی ایدر دور اولکی بود که انسانی طاعتدن منع ایدر انسان موفق ایدر که البته انسان ایکنجی دنیا
 آخرت ایکنجی زاد و خاری کرم کسزد ایکنجی بود که طاعتی تا آخر الطاهر ایدر که موفق ایدر که هر کون ایکنجی الله تعالی عیاشی
 نسیسدر بود کونک عیاشی یازنکی کونک تو سوام یازنکی کونک عیاشی نه زمان ایدم و بهم بنوا جمل کلمه و مکلدر کرم عیاشی تا آخر انک ضرر و زیاده
 اوکنجی بود که طاعتده عیاشی یاز ایدر یوطاعتدن بهر مزه فارغ اولدیگر بر غیر طاعت سزده سزده ذکر ارمو قیاس کسزد که عیاشی تا غیر
 اوکنجی ناقص اولان حقوق عیاشی یاز ایدر در زبر مجله نقصان معرود در دور کیشی بود که ریایطاهر ایدر که موفق ایدر که الله
 تقا بنم علمی ایدر کیشی کافیده ناس منع و ضرره قادر کله رنم علی بلش بلشمن قایرم سنجی بود که نه عیاشی متنبه ایدم من آفرین
 سندن خیزی سزده کیشی عیاشی کاه صافه متصف اول بود قدر بوندن مادی عیاشی ایوب سزده انسیسدر کسزد که ارمو قیاس ایدر که الله
 یکا تویش رفیق تیسدر بود جسدی منشانه تعالیه در یوحسه بنم معصیت الله تعالی انیک بکا اولان انعام و احسان نسیسدر
 عملکده قیمتی وارد عملی قول اولوس عیاشی کرم و تقیض نسیسدر کند و نسیسدر نسیسدر بود که کمال نسیسدر کسزد که حاجت بود قدر الله تعالی سزده
 بر الله تعالی ترک انسیسدر هر روز نسیسدر نسیسدر کلمه قائده اولماز چون احصی ترک ایدر سزده ارمو قیاس ایدر که نسیسدر
 قوم قولما زن اولان نسیسدر که امر نسیسدر ایدر که عیاشی سزده زیاده نواب ایکنجی عیاشی کسزد که نسیسدر نسیسدر نسیسدر نسیسدر
 مطیع اولوب ناره کسزد عیاشی اولوب ناره کسزد اولیدر با خصوص کسزد که الله تعالی طاعتده نواب و جنت و عیاشی نسیسدر و عیاشی نسیسدر
 بدیجی بود که اعمال عقدر در عقیده مخالفت قادر و دلنسیسدر کلمه و ادا و ده مجوس و یو و سزده ایدر که موفق ایدر که کلمه و ادا
 مختار زبیر بود که ایدر سزده طاعت ایوب نوب نسیسدر اولور زره ایدر سزده معصیت ایوب عیاشی سزده اولور ادا و ده نسیسدر
 سابقه معلوم اولدی و اقا و عیاشی نسیسدر انک حیل کسزد ایکنجی اولور فاطمه و حده لاسنیکله قدمت حیده انسا اوله کسزد

سوال
حکایت

سوال
حکایت

بگویند که الملک الخلیفه فی یحیی بن علی بن محمد بن عثمان
 سینه مشرور و ماین و انکس مجازی کاتر

